

Karaktárszínész, aki szeret elbújni a figura mögé. Játszott többek között Mensáros Lászlóval és Turay Idával. Fradista, azt mondja, a vére is zöld. Soma, azaz Somló Gábor tavaly ünnepelte 60. születésnapját.

– Színészcsaládból származom. Édesapám, nagyapám, nagymamám, a két bátyám színészek voltak, ezért büszke voltam magamra, amikor úgy döntöttem, én egyedül a családban nem leszek színész. Gyakorlatias gyerek voltam, érdekelt, ami mozog, kattán, működik. Állandóan szétszedtem a dolgokat, összerakni persze már nem mindig tudtam őket. Amikor nyolcadik végén dönteni kellett, a műszaki pályát választottam. Az elektrotechnika, villanyszerelés érdekelt. Édesapám büszke volt rám, dagadt a melle, hogy végre akad egy normális ember a családban. Másodikos-harmadikos koromban éreztem, hogy jó ez, jó ez, de csak hobbi szinten. Nem kötött le annyira, hogy ez legyen az élethivatásom. Úgy éreztem, nekem ez nem fog menni. Kár erőltetni.

– Az elektrotechnika messze van a színészetől. Hogyan került a színpadra?

– Titokban bejártam a színházba előadásokra és próbákra. Figyeltem édesapámat, bátyámat és a többi színészt. Minden percét élveztem, végre valami lekötött. Közben jelentkeztem Csontos Gyula miskolci amatőrszínházába. Felvettek és elkezdtem színészkedni. Édesapám nem tudott erről, féltem megmondani neki. Elérkezett 1973, amikor bevallottam neki és megbeszéltük, mi legyen. Közölte, hogy csalódott bennem, nem tud segíteni, és verjem ki a fejemből, hogy a miskolci színházban próbálkozzam. Azt mondta, annyit segít, hogy beajánl egy vidéki színházhoz, vagy egy budapesti utazótársulathoz. Pár hét múlva jött az ukáz, hogy mehetek segédszínésznek a Békéscsabai Jókai Színházba, vagy a Déryné utazó társulatba. Békéscsabát választottam. Húszéves fejjel, 1973 szeptemberében leszerződtem és elkezdtem játszani Heltai Szarvaskirály című mesedarabjában. ,

– A színművészeti főiskolára nem jelentkezett?

– *Soha. A két bátyám próbálkozott, de közölték velük, hogy az apátok remek színész, benneteket már elrontott a színház levegője, ha színészek akartok lenni, akkor tessék szépen a „kocsi előállt”-tól, az alapoktól elkezdni. Nem vették fel őket, így meg se próbáltam. Én nem fogom égetni magam. Gondoltam, majd szépen elkezdem mászni a számárlétrát. 1978-ban a fejlődésem érdekében azt tanácsolta az igazgatóság, hogy lépjek tovább. Debrecenbe szerződtem, ahol 1985-ben az Ügynök halála című darabban Mensáros László mellett játszhattam. Vámos László, a főiskola akkori rektora eljött megnézni a darabot a Laci bácsi miatt. Ő szólt neki, hogy itt van ez a kis kófic-mófic, figyeljen már oda rám is. Két hét múlva kaptam egy levelet, hogy fizessen be háromezer forintot, és megkaptam a színész 1 véglegesítést. Ekkor elkövettem azt a hibát, hogy azt hittem, én vagyok a Jani, fölmentem az igazgatóhoz, és mondtam neki, hogy akkor ugye én is olyan színész leszek, mint a többi, főiskolát végeztem. Hát hogyne, persze, válaszolta, majd szerződtesnél közölte velem, hogy a további fejlődésem érdekében jobb lenne, ha elszerződnék, mert ő nem tud engem ugyanolyan szerepekkel ellátni, mint a többieket. Jól hanyatt estem. De szerencsém volt, mert Sándor János 1985-ben leszerződtesett a Szegedi Nemzeti Színházhoz. A Viktória című nagyoperetben debütálhattam, mint táncoskomikus. Remekül sikerült, de pechemre következő évben meggyógyult a kolléga, aki a szerepet játszotta volna. A Csárdáskirálynő Bóni grófját szerettem volna játszani, de nem kaptam meg. Megsértődtem, felmondtam, de nem fogadták el, viszont három évvel később közölték, nem tudhatják, mikor mondok föl még egyszer, jobb ha elszerződöm. Visszamentem Békéscsabára egy évre, majd amikor Ruszt József 1989-ben megalapította Budapesten a Független Színpadot, és mindössze négy színész maradt visszahívtak.*

– A színpadon kívül mivel tölti a napjait?

– *Írni kezdtem. Soha nem voltam egy büfében itallal a kezemben üldögélő, önmarcangoló művész, akinek meg kell innia valamit, hogy önmegvalósítson, ezért azzal próbálkoztam, hogy kiírom magamból a fájdalmakat. A színdarabomat 1999-ben írtam. Bodolay Gézának köszönhetem, aki akkor rendezte a Próbababák bálját. A lengyel*

darabot Géza fordította és rendkívül szenvedtem vele. Nem bírtam idegekkel. Mondtam neki, Géza, ne haragudj, de én ilyen három nap alatt írok. Annyit mondott: „Hajrá!” Két hét alatt megírtam, az Öltöző című darabom vázát, ami rólunk, színészekről szól. 2004 januárjában a Szegedi Tudományegyetem aulájában mutatták be. Én rendeztem. Nagy siker volt. Azóta még két kötetem jelent meg. Van egy 34 éves fiam, Ádám, Londonban él. 1986-ban ismertem meg második feleségemet, Rónay Beátát a színház táncművészt. 1997-ben megbetegedett, a színpadon stroke-ot kapott.

– Az íráson kívül a sportot is szereti. Egyszer azt mondta, a vére is zöld. Hogyan kapcsolódik ki?

– Mivel állandó véradó vagyok, a véradó állomáson mindig azzal kezdem, hogy zöld a vérem. Szeretem a focit, hatalmas Fradista vagyok már ötvenedik éve. Olyan a magyar foci, mint a magyar narancs: kicsi, savanyú, de a miénk. Ezen kívül felkészítek versmondó versenyre, most is van egy tehetséges tanítványom, Antal Kinga Kincső. Igyekszem a közéletben is részt venni: tavaly nyáron megszerveztem az árvizsgálát a Muzsikáló udvarban, illetve búcsúemlékezőket publikálok az elment kollégáimról. Édesapámhoz hasonlóan reggel tíztől délután kettőig, majd este hét és tíz között vagyok színész. Igyekszem a színházból kilépve, mint a kutya a vizet, lerázni magamról a bent történeteket. Amikor Bea beteg lett, meg kellett tanulnom főzni. Előtte rántott húst, rántottát és zsíros kenyeret tudtam elkészíteni. Kényszerből kellett megtanulnom főzni, de megszerettem, élvezem, és sokan azt mondják, jól főzök. És a drótszamar! Imádom! Mindenhová kerékpárral járok. Ha nincs félméteres hó, télen is. Úgy tudom, az országban két színész van, akinek nincs jogosítványa, Bajor Imre és én.

– A művészolimpián szép helyezést ért el, de úgy tudom, nem minden számot sikerült befejeznie.

– Gyerekkorom óta úszom. Autodidakta módon tanultam meg az összes úszásnemet. Tavaly a kecskeméti művészolimpián úszásban négy számba is beneveztem. Két aranyat és egy bronzot sikerült elhoznom. A probléma az volt, hogy a SZUÉ-ban edzettem, ahol 33 méteres a medence. Amikor Kecskeméten megláttam a csodálatos, fedett uszoda medencéjét, nem láttam el a végéig. A negyedik úszószámot már majdnem lábon fejeztem be, mert elfogyott a levegőm. A 100 méter gyorsat olyan negyed mellett fejeztem be. Ebben a számban végül nem értékelték az eredményt.

– Szerepálmai vannak még?

– Az egyik nagy szerepálmomat illt Jakab Tamás játssza az Öreg hölgy látogatásában. Édesapámnak volt nagy alakítása és akkor szerettem bele, amikor őt láttam a szerepben. A másik Gogol Revizorában a revizor, Hlesztakov szerepe. Erről is lemaradtam. Nagy ajándéka a sorsnak, hogy a Mátyás mesékben megkaptam Mátyás tanítómesterének a szerepét, amiben őt különböző szerepet játszhattam. Régi vágású karakterszínész vagyok, szeretek elbújni a figura mögé, így végre kedvemre lubickolhattam a karakterekben.

Soma számokban

Somló Gábor, Soma, ahogy barátai és a szakmabeliek szólítják, tavaly ünnepelte 60. születésnapját, 40 éve színész, 29 éve tagja a Szegedi Nemzeti Színháznak, két éve Dömötör díjat kapott, felkerült feleségével a Sztárok falára. Idén a Mátyás mesékben játszotta 170. szerepét.

Délmagyarország
2014.03.01.
Arany T. János